

ความแข็งชั่วคราว เพราะมีเวลาว่างมาก

นำเสนอเมื่อ : 22 พ.ค. 2552

ความแข็งชั่วคราว

ระดับแรกคือ **ความแข็งชั่วคราว** เพราะมีเวลาว่างมาก และไม่มีสิ่งถูกใจให้จับทำ เวลาคนอยู่ว่าง เขามักจะคิดฟุ้งซ่าน คิดหนักเขาก็เกิดอาการแข็งตัวเอง บางทีเวลาว่างนั้นเกิดขึ้นโดยสถานกวีรณบังคับ เช่น ต้องรอรถเมล์ นานเป็นชั่วโมงสองชั่วโมง เราจะหยิบอะไรขึ้นมาทำระหว่างรอก็ได้ ยิ่งรอก็ยิ่งแข็ง บางคนไม่ได้พิศวาสกับกวีรณังได้เพียงหมาเห่งนกลางทุ่งสักหน่อย แต่ก็ต้องทนนั่งจับจ่ออยู่ที่นั่นนับเป็นชั่วโมง , เพราะฝนตกลงมวอยางกะพัวรัว กลับบวงนก็ไม่ได้ ถ้าเราเจอสภาพนี้เขาจะแข็งขนาดไหน ? หรือบางรายตกไปอยู่ต่างถิ่นต่างแดน พบแต่คนแปลกหน้า ถ้าปรับตัวเข้ากับคนถิ่นนั้นไม่ได้ ก็มีแต่แข็งกับแข็ง ซึ่งขอเน่คนไทยในต่างประเศรู้ดี สองสามวันแรกในต่างแดนผานไปอย่างเชื่องซา ความไม่คุ้นเคยกับสถานที่ และความไม่สนัดัด ในภาษาต่างประเศ บังคับให้ตองนอนเฝ้าบานซา ไซเวลาสวนใหญ่หมดไปกับการคิดถึงเมืองไทย และคนไทยที่แสนดี ชวงนี้เป็นระยะที่โรคคิดถึงบ้านออกฤทธิ์ นี่เป็นสภาพที่พูดได้คำเดียวว่า "แข็งระเบิด"